NORAKSTS
Lieta Nr. A 42682207
A 4271-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 19.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu rakstveida procesā 2008.gada 12.septembrī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.K.* pieteikuma par Liepājas pilsētas domes faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz *V.K.* iesniegumu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 30.jūnijā saņemts *V.K.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Liepājas pilsētas domes (turpmāk – atbildētājs) faktisko rīcību nesniedzot atbildi pēc būtības uz *V.K.* iesniegumu.

2007.gada 14.decembrī ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] Pieteicēja pieteikumā tiesai norāda tālāk minētos argumentus.

[2.1] 2007.gada 29.martā un 2008.gada 18.maijā vērsusies Liepājas pilsētas pašvaldības sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" ar pretenziju un lūgumiem iepazīstināt pieteicēju ar piederošā īpašuma un apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumiem.

[2.2] Neapmierināta par saņemto informāciju pieteicēja vērsusies ar sūdzību pie atbildētāja. Pieteicēja uzskata, ka atbildētājam izmantojot savas tiesības un veicot savus pienākumus, ko paredz likums „Par pašvaldībām", bija jāpieprasa ziņas vai jādod rīkojums pašvaldības sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja", lai pieteicēja saņemtu norādītajos termiņos izlietoto summu atšifrējumu, kas ietvertu veikto darbu aprakstus, tur ietvertās tiešās izmaksas, resursu uzskaitījumus, izpildes termiņus, parakstītus remontdarbu pieņemšanas nodošanas aktus un citus dokumentus, kuri pierādītu veiktos darbus un to izmaksas.

[2.3] Pieteicēja paskaidro, ka saņēma atbildi, kura ne tikai nesniedz pieteicējas pieprasītās ziņas, bet apšauba arī pieteicējas prāta spējas.

Atbildētāja frāzi: „Ja arī šādu dokumentu kopijas Jums tiks nosūtītas, tad bez speciālistu komentāriem Jums būtu ļoti grūti, varbūt pat neiespējami atšifrēt visu tajos fiksēto," pieteicēja uztver kā savu goda un cieņas aizskārumu. Pamatojoties uz

Civillikuma 2352.[1]pantu, ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas, kas neatbilst patiesībai, ietvertas dokumentā, šāds dokuments jāapmaina.

Pieteicēja norāda, ja viņai rastos kādas grūtības, lai atšifrētu fiksēto, viņai ir iespējas vērsties pie sertificētiem būvekspertiem, tāmētājiem, finanšu un citiem speciālistiem, lai neizpratnes gadījumā saņemtu izskaidrojumus un ar ekspertu palīdzību, veicot nama apsekošanu un pārliecinātos, ka tiešām kādi konkrētie darbi ir veikti. Pieteicēja uzskata, ka šāds arguments nedrīkstētu būt par iemeslu ziņu nesniegšanai.

[2.4] Pieteicēja izsaka neizpratni par atbildētājam pieprasītās informācijas nesniegšanu, pamatojoties uz „Informācijas atklātības likumu", norādot, ka likuma 2.pants nosaka, ka tā mērķis ir nodrošināt, lai sabiedrībai būtu pieejama informācija, kura ir iestādes rīcībā vai kuru iestādei atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt.

Pieteicēja norāda, ka par pieminēto „dokumentu iegūšanas darbietilpīgo un finanšu resursu patērējošo procesu", pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.940 „Par informācijas sniegšanas maksas pakalpojumiem", saskaņā ar tajos norādīto valsts pārvaldes iestāžu sniegto maksas pakalpojumu cenrādi ir bijusi gatava veikt apmaksu pēc sastādītās tāmes.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 89.pantu par atbildes nesniegšanu personai uz viņas iesniegumu, pieteicēja uzskata, ka iestādes rīcība ir atzīstama par prettiesisku.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 14.janvārī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Ņemot vērā, ka saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 6. un 15.pantu dzīvojamo māju apsaimniekošana neietilpst pašvaldību funkcijās, kuras tās realizē publisko tiesību jomā, nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka pašvaldībai bija jāpieprasa ziņas vai jādod rīkojums pašvaldības sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja", lai saņemtu nama apsaimniekošanā izlietoto summu atšifrējumu, jo runa ir par līgumstrīdu starp namu apsaimniekotāju, proti, pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja", un pieteicēju.

Tāda izpratne par to, ka attiecības, kas radušās no privatizēta dzīvokļa īpašnieka un pašvaldības uzņēmuma noslēgta dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma, ietilpst privāto tiesību jomā un nav apspriežamas pēc Administratīvā procesa likuma normām, atbilst tiesu praksei LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 3.augusta lēmumā lietā Nr.SKA -191 atzītajam.

Atbildētājs uzskata, ka uz pieteicējas 2007.gada 3.jūlija iesniegumu tika sniegts skaidrojums par savu viedokli rakstiskā atbildē, tādējādi atbildētājs ir rīkojies atbilstoši Informācijas atklātības likumam un likumam par „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtību valsts un pašvaldību institūcijās".

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona (..), tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā).

Pieteikumā pieteicēja ir izteikusi lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā (lietas 5.lapa).

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus atzīst, ka lietu iespējams skatīt rakstveida procesā. Ievērojot minēto un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu lieta tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa rakstveida procesā pārbaudot un izvērtējot procesa dalībnieku iesniegtos rakstveida paskaidrojumus un kopsakarā izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.panta pirmo daļu administratīvajā procesā tiesa kontrolē iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros.

Pieteikums iesniegts par atbildētāja faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicējas iesniegumu.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 89.pantu faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Saskaņā ar minētā panta otro daļu faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa.

Satversmes 104.panta pirmajā teikumā kā viena no cilvēka pamattiesībām ir ietvertas tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības.

Šīs pamattiesības bija ietverta arī likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 1.pantā (likuma bija spēkā līdz 2007.gada 31.decembrim).

Savukārt minētā likuma 3.pants noteica valsts un pašvaldību institūciju pienākumu pieņemt personu iesniegumus, sūdzības un priekšlikumus, savas kompetences ietvaros un minētajā likumā noteiktajos termiņos izskatīt, pieņemt attiecīgu lēmumu un dot iesniedzējam atbildi.

No iepriekš minētā secināms, ka saskaņā ar minētajām tiesību normām uz personas iesniegumu iestādei ir pienākums savas kompetences ietvaros sniegt atbildi pēc būtības, un iestādes bezdarbība, nesniedzot atbildi pēc būtības, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 89.panta otro daļu ir uzskatāma par faktisko rīcību, kuras tiesiskums ir pakļauts administratīvās tiesas kontrolei.

[8] Lietā nav strīda par to, ka atbilde pieteicējai ir sniegta, kā arī lietā nav strīda par atbildes sniegšanas termiņu.

Lietā ir strīds par to, ka atbildētājs nav sniedzis atbildi pēc būtības uz pieteicējas sūdzībā norādīto jautājumu par pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" izdevumiem dzīvojamās mājas Rīgas ielā 11, Liepājā,

apsaimniekošanā (mājai izlietotie līdzekļi), norādot, kas konkrēti pirkts un remontēts, pamatojot to ar attiecīgiem dokumentiem.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē sekojošus faktiskos apstākļus.

[9.1] Pieteicēja ar 2007.gada 29.marta pretenziju par jumta remontu mājai Rīgas ielā 11, Liepājā, vērsusies pie pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja". Pretenzijā pieteicēja lūdz veikt apsaimniekošanas maksas pārrēķinu par summu 682,09 latu apmērā.

Ar 2007.gada 2.maija vēstuli Nr.73/7.-482.101-08 pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" ir noraidījusi pieteicējas lūgumu veikt apsaimniekošanas maksas pārrēķinu, piedāvājot risinājumus jumta seguma remontdarbiem nepieciešamo līdzekļu iegūšanai.

[9.2] Ar 2007.gada 18.maija pretenziju pieteicēja atkārtoti vērsusies pie pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" valdes priekšsēdētāja, lūdzot sniegt detalizētu informāciju par mājas Rīgas ielā 11, Liepājā, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumiem, kā arī atkārtoti lūdzot veikt apsaimniekošanas maksas pārrēķinu par 682,09 latiem.

Ar pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" 2007.gada 4.jūnija vēstuli atkārtoti noraidīts pieteicējas lūgums par apsaimniekošanas (īres) maksas pārrēķinu.

[9.3] Ar 2007.gada 14.jūnija sūdzību par pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja", kā mājas pārvaldnieka, bezdarbību pieteicēja vērsusies pie Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētāja.

Sūdzībā pieteicēja lūdz pierādīt pieteicējai mājas Rīgas ielā 11, Liepājā, tehniskās uzturēšanas izmaksu pamatojumu, proti, izlietoto līdzekļu attaisnojumu, pierādot ar tāmēm un pavadzīmēm, kas konkrēti pirkts un remontēts, vai arī veikt jumta kapitālo remontu un pārrēķināt apsaimniekošanas izdevumus pieteicējai radīto zaudējumu apmērā.

[9.4] Liepājas pilsētas dome uz pieteicējas 2007.gada 14.jūnija sūdzību 2007.gada 3.jūlijā ir sniegusi rakstveida atbildi – vēstule Nr.147818/1-28./146639.

Vēstulē atbildētājs ir norādījis, ka ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešo daļu pašvaldībai uzlikto pienākumu pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotais personai atbildētājs attiecībā par dzīvojamo māju Rīgas ielā 11, Liepājā, atbildētājs ir pilnvarojis veikt pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja". Atbildētājs ir informējis pieteicēju par minētās dzīvojamās mājas apsaimniekošanas iespējām, kā arī norādījis par pieteicējas tiesībām iepazīties ar mājas apsaimniekošanā ieguldīto finanšu līdzekļu izlietojumu.

[10] Ar jēdzienu „atbilde pēc būtības" likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" izpratnē tiesas ieskatā saprotama motivēta atbilde uz iesniegumā norādītajiem iesniedzēja argumentiem.

No atbildētājam adresētās pieteicējas 2007.gada 14.jūnija sūdzības satura nepārprotami secināms, ka pieteicēja vēlas saņemt no atbildētāja informāciju par pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" mājas apsaimniekošanā

(tehniskajā uzturēšanā) ieguldīto finanšu līdzekļu izlietojumu par laika periodu no 2004.gada līdz 2007.gadam, sniedzot rakstveida pierādījumus (izdevumus pamatojošus un apliecinošus dokumentus). No minētā secināms, ka atbildei pēc būtības ir jāsatur pieteicējas pieprasītās ziņas, vai arī pamatojumu, kāpēc pieprasītā informācija netiek sniegta.

[11] Lai izvērtētu atbildētāja pienākumu sniegt pieteicējas pieprasītās ziņas, tiesai jānoskaidro, vai minētais jautājums ietilpst atbildētāja kompetencē.

Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešo daļu pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

No lietas materiāliem secināms, ka dzīvojamās mājas Rīgas ielā 11, Liepājā, pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, līdz ar to par minētās dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju ir atzīstams atbildētājs, un dzīvojamās mājas Rīgas ielā 11, Liepājā, pārvaldīšana un apsaimniekošana ir atbildētāja kompetencē.

Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 14.pantu pašvaldībām, pildot savas funkcijas, likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības, cita starp, veidot kapitālsabiedrības.

No lietas materiāliem redzams, ka dzīvojamās mājas Rīgas ielā 11, Liepājā, apsaimniekošanas tiesības atbildētājs ir nodevis pašvaldības kapitālsabiedrībai, proti, pašvaldības sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja".

Līdz ar to atbildētājs, kā publiskā persona, ir atbildīgs tikai par to, lai ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešo daļu pašvaldībai uzliktā funkcija tiktu veikta.

Savukārt attiecības, kas radušās starp dzīvokļu īpašniekiem un minēto kapitālsabiedrību, kura veic dzīvojamās mājas apsaimniekošanu minētās funkcijas tālākajā izpildē (konkrētajā gadījumā – attiecības starp dzīvojamās mājas Rīgas ielā 11, Liepājā, dzīvokļu īpašniekiem un pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja"), risināmas civiltiesiskā kārtībā starp dzīvokļu īpašniekiem un kapitālsabiedrību, kā mājas apsaimniekotāju, noslēgto līgumu ietvaros.

[12] Pieteicējas pieteikumā ietvertais lūgums sniegt ziņas par mājas apsaimniekošanā (tehniskajā uzturēšanā) ieguldīto finanšu līdzekļu izlietojumu faktiski satur lūgumu par informācijas pieprasījumu un ir izvērtējams Informācijas atklātības likuma ietvaros.

Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 10.panta trešo daļu vispārpieejamu informāciju sniedz jebkuram, un pieprasītājam nav īpaši jāpamato sava interese par vispārpieejamu informāciju.

Ja pieprasītās informācijas kopums ietver arī ierobežotas pieejamības informāciju, tad saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 10.pantā ceturto daļu iestāde izsniedz tikai to informācijas daļu, kas ir vispārpieejama. Ierobežotas pieejamības informācijas izsniegšanai ievērojama Informācijas atklātības likumā noteiktā īpašā kārtība.

Savukārt Informācijas atklātības likuma 13.pants nosaka iestādei pieprasītas papildus apstrādājamas informācijas izsniegšanas kārtību, paredzot apmaksu par dokumentu vai informācijas meklēšanas, papildu apstrādes un pavairošanas

izdevumiem, kas detalizētāk noteikti Ministru kabineta 2006.gada 21.novembra noteikumos „Noteikumi par informācijas sniegšanas maksas pakalpojumiem".

No minētajām tiesību normām secināms, ka ne pieprasītās informācijas apjoms, ne iespējamie ar informācijas kvalifikāciju noteiktie ierobežojumi nevar būt šķērslis pieprasītās informācijas izsniegšanai, ievērojot liekumā noteikto informācijas pieprasīšanas kārtību un izsniedzamās informācijas noteikto statusu iestādē.

Līdz ar to atbildētāja 2007.gada 3.jūlija vēstulē Nr.147818/1-28./146639 minētie argumenti par iespējamo liela apjoma dokumentu kopiju sagatavošanas darbietilpību un finanšu resursu patēriņu, kā arī norāde par Informācijas atklātības likumā noteiktajiem ierobežojumiem, neminot konkrētas likuma normas, kuras konkrētajā gadījumā liegtu iespēju izsniegt pieteicējas pieprasīto informāciju nav atzīstamas par pietiekamu pamatojumu atteikt pieteicējai sniegt pieprasīto informāciju.

[13] Likuma „Par pašvaldībām" 14.pants nosaka, ka pildot savas funkcijas, pašvaldībām likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības, cita starpā, veidot pašvaldību iestādes, dibināt biedrības vai nodibinājumus, kapitālsabiedrības, kā arī ieguldīt savus līdzekļus kapitālsabiedrībās.

No minētās tiesību normas izriet, ka pašvaldība ir tiesīga dibināt kapitālsabiedrības tikai ar mērķi izpildīt pašvaldībai noteiktās funkcijas.

Attiecībā par komersantu, arī pašvaldības dibinātu kapitālsabiedrību, Informācijas atklātības likuma 7.panta trešā daļa nosaka, ka komersants, nododot informāciju iestādei, norāda, vai informācija ir komercnoslēpums un kāds ir šāda statusa tiesiskais pamats.

No iepriekš norādītā secināms, ka pašvaldības dibinātas kapitālsabiedrības rīcībā esošā informācija, kura nav klasificēta kā komercnoslēpums, ir nododama iestādei un tādējādi nodrošināma tās pieejamība sabiedrībai.

Tiesa atzīst, ka Informācijas atklātības likums tieši nenosaka Informācijas atklātības likuma piemērojamību attiecībā uz publisko personu dibinātām privāto tiesību juridiskajām personām, it īpaši gadījumā, ja šādai publiskas personas dibinātai privāto tiesību juridiskai personai nav deleģētas valsts pārvaldes funkcijas.

Tādējādi, Interpretējot Informācijas atklātības likuma 2.panta pirmajā daļā noteikto likuma mērķi, proti, nodrošināt, lai sabiedrībai būtu pieejama informācija, kura ir iestādes rīcībā vai kuru iestādei atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt, kopsakarā ar Valsts pārvaldes iekārtas 10.panta septītajā daļā ietverto valsts pārvaldes principu, kas nosaka valsts pārvaldes pienākumu informēt sabiedrību par savu darbību, it īpaši attiecībā uz to sabiedrības daļu un tām privātpersonām, kuru tiesības vai tiesiskās intereses īstenotā vai plānotā darbība skar vai var skart, secināms, ka minētā valsts pārvaldes principa nodrošināšanai nav pieļaujams sašaurināti tulkot Informācijas atklātības likumā lietotā jēdziena "iestāde" saturu, atdalot iestādes institucionālajā sistēmā esošos privāto tiesību subjektus.

Minētā secinājuma pamatotību apstiprina Valsts pārvaldes iekārtas likuma 87.panta trešajā daļā noteiktais, ka atvasinātas publiskas personas, izveidojot privāto tiesību juridiskās personas, arī tādas, kurām nav pelņas gūšanas rakstura, nevar izvairīties no šajā likumā noteiktās atbildības.

No minētajām tiesību normām secināms, ka neatkarīgi no pašvaldībai uzdoto funkciju nodošanas pašvaldības izveidotai privāto tiesību juridiskai personai par minēto funkciju izpildi kopumā ir atbildīga attiecīgā publiskā persona.

Tādējādi atbildētājam ir pienākums sniegt informāciju, kas saistīta ar tā funkciju izpildi arī tādā gadījumā, ja šo funkciju izpildi atbildētājs ir nodevis veikt atbildētāja dibinātai kapitālsabiedrībai, it īpaši gadījumā, kad ar atbildētāja pastarpinātu rīcību (pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja" rīcību atbildētāja uzdevumā) ir skartas pieteicējas tiesības vai tiesiskās intereses.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka nav pamatots atbildētāja arguments par to, ka atbildētājam nebija jāpieprasa ziņas vai jādod rīkojums pašvaldības sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja", lai pieteicēja saņemtu nama apsaimniekošanā izlietoto summu atšifrējumu, jo strīdus attiecības, kas radušās starp privatizēta dzīvokļa īpašnieku un pašvaldības kapitālsabiedrību, kā dzīvojamās mājas apsaimniekotāju to starpā noslēgtā līguma ietvaros nav izskatāms administratīvā procesa ietvaros.

[14] Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 12.panta otro daļu, ja pieprasītās informācijas nav iestādes rīcībā, iestāde sniedz izziņu par informācijas atrašanās vietu un, ja tas iestādei ir zināms, norāda, kādā kārtībā informācija ir pieejama.

Taču no lietas materiāliem redzams, ka pieteicēja ir nepamierināta un sūdzas tieši par pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja", kura ir pieteicējas pieprasītās informācijas turētāja.

Ņemot vērā likuma „Par iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 13.pantā noteikto, ka aizliegts nosūtīt atkārtotus iesniegumus un sūdzības atbildes sniegšanai vai gatavošanai tām institūcijām, kuru rīcība tiek apstrīdēta vai pārsūdzēta, pieteicējas sūdzībā norādītā informācija atbildētājam pašam bija jāpieprasa no pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jaunliepāja".

[15] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka jau ar 2007.gada 3.jūlija vēstuli Nr.147818/1-28./146639 atbildētājs ir atzinis pieteicējas tiesības iepazīties ar pieteicējas pieprasīto informāciju. Atbildētājs nav atteicies sniegt pieteicējai atbildi pēc būtības. No vēstules satura izriet, ka atbildētājs ir vēlējies noskaidrot veidu, kādā pieteicēja vēlas saņemt viņai nepieciešamo informāciju. Minētais izriet no vēstulē ietvertās frāzes: „Atklāts paliek jautājums par veidu, kādā vēlaties saņemt atbildes uz Jūsu interesējošiem jautājumiem."

Likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanu kārtība valsts un pašvaldību institūcijās 8.panta pirmās daļa nosaka valsts vai pašvaldības institūcijas rīcību, saņemot iesniegumu, sūdzību vai priekšlikumu, cita starpā nosakot valsts vai pašvaldību institūcijas rīcību gadījumā, ja nepieciešamas papildus ziņas: „30 dienu laikā atbildēt iesniedzējam, ja iesnieguma, sūdzības vai priekšlikuma izskatīšanai nav nepieciešama papildu pārbaude vai jāpieprasa papildus ziņas (..)".

Tiesas ieskatā, ja atbildētājam, gatavojot atbildi uz pieteicējas 2007.gada 14.jūnija sūdzību, no sūdzības satura nebija pietiekami saprotams veids, kādā pieteicēja vēlas saņemt pieprasīto informāciju par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumu izlietojumu, atbildētājam bija pienākums rīkoties saskaņā

ar minēto tiesību normu, pieprasot pieteicējai nepieciešamās ziņas par vēlamo informācijas izsniegšanas veidu un atbilstošā veidā pieprasīto informāciju sniegt.

[16] Tiesas ieskatā 2007.gada 3.jūlija vēstulē Nr.147818/1-28./146639 ietvertais atbildētāja subjektīvais viedoklis par speciālu zināšanu nepieciešamību pieprasītās informācijas satura uztveršanai nevar būt šķērslis pieprasītās informācijas sniegšanai.

Kā norādīts iepriekš šī sprieduma 12.punktā, atbildētāja rīcība, iesniegumā iekļaujot atrunas par iespējamo liela apjoma dokumentu kopiju sagatavošanas darbietilpību un finanšu resursu patēriņu, kā arī vispārējā atsauce uz Informācijas atklātības likumā noteiktajiem ierobežojumiem, neminot konkrētas likuma normas, kuras konkrētajā gadījumā liegtu iespēju izsniegt pieteicējas pieprasīto informāciju, ir pretrunā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 9.pantā noteikto pienākumu sniegt motivētu atbildi, kā arī ir pretrunā ar Informācijas atklātības likuma 12.panta pirmo daļu, kas nosaka iestādei, atsakot sniegt rakstveidā pieprasīto informāciju, savā rakstveida atteikumā ir jānorāda, uz kāda pamata pieprasījums pilnīgi vai daļēji atteikts, kā arī kur un kādā termiņā šo atteikumu var pārsūdzēt.

[17] Ņemot vērā konstatētos faktiskos apstākļus un juridiskos apsvērumus, tiesa konstatē, ka atbildētāja rīcība, nesniedzot pieteicējam atbildi pēc būtības uz sūdzību daļā par pieprasīto informāciju ir atzīstama par nepamatotu un prettiesisku.

Tādējādi atbildētājam ir uzliekams par pienākumu izsniegt pieteicējai viņas pieprasīto informāciju par mājas apsaimniekošanā ieguldīto finanšu līdzekļu izlietojumu par laika periodu no 2004.gada līdz 2007.gadu, finanšu līdzekļu izlietojumu pamatojumam izsniedzot pieteicējai atbilstošu attaisnojuma dokumentu kopijas.

[18] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļā apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja 2007.gada 5.decembrī ir samaksājusi valsts nodevu par darbību veikšanu Administratīvajā rajona tiesā 10 latu apmērā.

Ņemot vērā, ka tiesa ir apmierinājusi pieteicējas pieteikumu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu ir pamats piespriest no atbildētāja par labu pieteicējai viņas samaksāto valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 255.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt *V.K.* pieteikumu par Liepājas pilsētas domes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku.

Atzīt par prettiesisku Liepājas pilsētas domes faktisko rīcību, kas izpaudās atbildes nesniegšanā pēc būtības uz *V.K.* iesniegumu.

Uzdot Liepājas pilsētas domei 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izsniegt *V.K.* informāciju par mājas apsaimniekošanā ieguldīto finanšu līdzekļu izlietojumu par laika periodu no 2004.gada līdz 2007.gadu, finanšu līdzekļu izlietojumu pamatojumam izsniedzot *V.K.* atbilstošu attaisnojuma dokumentu kopijas.

Piedzīt no atbildētāja – Liepājas pilsētas domes, par labu pieteicējai – *V.K.* viņas samaksāto valsts nodevu 10 latu apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2008.gada 19.septembrī.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 19.septembrī.